

SZARVAS és VIDÉKE

TÁRSADALMI és SZÉPIRODALMI HETILAP.

Megjelen hetenkint egyszer, vasárnap reggel.
Előfizetési ár:
Egész évre 5 frt — kr. — Félévre 2 frt 50 kr.
Negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:
Búza-utca, 1283. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és előfizetési pénzek küldendők.

Előfizeléseket és hirdeléseket elfogad a Nyácsi Soma utóda cég.
Ugyanítt egyes számok is kaphatók.
Hirdetések és nyilttéri közlemények jutányos áron vétetnek fel.

A közművelődési egyesületek érdekében.

A fővárosi és a vidéki hazafias sajtó sohasem tagadta meg a rokonszenvét a közművelődési egyesületek támogatásától.

A kitűzött cél: Magyarország egysége, mindig hű támogatókra talál a hazafias sajtóban.

Terjeszteni a magyar nyelv ismeretét, terjeszteni a magyar szellemi kulturát, mindenkor egyik fő törekvése volt a hazafias sajtónak.

S midőn a közművelődési egyesületek lobogói alatt egyesülnek Magyarország hőlgyei; midőn országunk vármegyei áldozatokat helyeznek a közművelődési egyesületek oltáira, s kérvényeket intéznek kormányhoz és képviselőházhoz, hogy jótékony célú sorsjátékokat engedélyezzen; midőn az önálló törvényhatóságu és rendezett tanácsu városok hazafias közönsége is megteszi kötelességét: midőn az or-

szág legtekintélyesebb pénzügyi és részvénytársaságai is meghozzák áldozatukat; és midőn végül az egyesületek és testületek is oda sorakoznak a békés küzdelmet hirdető lobogó alá: akkor nem szabad elmaradni attól senkinek, hogy az eszme nemesítését pártolva, a törekvést és a kitűzött célt, társadalmi úton, a legelterjedtebb irányban fejlessze.

Szellemi pártolás mellett az anyagi eszközök előteremtése a fő dolog, hogy a közművelődési egyesületek feladataikat sikerrel oldhassák meg.

A magyar közművelődési egyesületek érdekében szólalunk fel, mert daczára annak, hogy az eddig sok felől zaklatott társadalmi és társadalmi áldozatokat hozott a messze jövőbe kiható nemzeti szent ügy oltárára, mégis lehetetlen elfojtanunk azon fájdalmas sóhaj, hogy a közművelődési ügy érdekében még nem indult meg az akció az egész vonalon.

Az eszme, amit ez alkalommal

felvetettünk, nem épen új, mert másnak agyában is, bár más alakban, megfogalmazott már.

De hogy fölvetjük, annak célja nem más, mint hogy általános elterjedést nyerjen, a mit bizonyára mi óhajtánánk legjobban.

Tudjuk azt, hogy az ügyes-bajos embernek mennyi tömérdek dolga van a különböző büroókban, s mennyire örvend akkor, ha udvarias felvilágosítások által helyes útra terelgetik s ügyének állásáról teljes és tiszta képet nyerhet.

Az ilyen büroókba naponként igen számosan látogatnak el, s ha felvilágosítást nyerhetnek, a lekötő közzönetnyilvánítás részükről nem is marad el.

Midőn az utbaigazítás az illető tisztviselőnek kötelessége, akkor a közönség feltétlenül meg is várhatja tőle azt, hogy azt a legudvariasabb alakban nyerje meg, mert hát az önértékes és kötelességtudó tisztviselő jól

TÁRCZA.

Augusztusi dalok.

I.

Augusztusi éjjel, ábránddal tele,
A csillaghullásnak van most ideje,
S ahogy a csillag az éyről lesuhan,
Heve, ragyogása elvész nyomtalan.

Csillaghullást nézve a tornác alatt,
Ajkadról ajkamra csókok hullanak;
De a csók nem olyan, mint a csillagok,
Melegétől én is lánggra gyuladok.

II.

Oh, nincsen, ami visszahozza,
Hiába minden, a mi múlt,
A csókot, amely ma elcsúszott,
A csillagot, amely lehullt.

De, édesem, az idő nínket
Ki nem pusztíthat, nem, soha:
Több csóka van a mi ajkunknak,
Mint az Istennek csillaga.

Inczedy László.

A nagymama.

— A »Szarvas és Vidéke« eredeti tárczája. —

Alkonyodik. A vadszőlővel befuttatott faosztópos folyosón áll a vidám csevegés. Benn a kis hálószobában az ősi, rozoga karszékben ott ül a nagymama. Előtte a kis hőleső, melyben az unoka álmos szemei ép lezáródni készülnek. A nagymama halk hangon dúdolja altató dalát, miközben szelid, méla szemei kimondhatatlan szeretettel csüngenek az apró jószágon, a ki parányi öklöcskéivel végig dörzsöli bágyadt szemét. A kisdéd még egyszer-kétszer fölemeli ragadó szempilláit, nagy, sötét szemét rászégezi a festett mennyezet középső rózsájára, a mely úgy látszik, különös érdeklődése tárgya, azzal öntudatlan negédeességgel oldalt fordul s menten mély álomba merül. A nagymama ajkain futó mosoly révedez: az altató nóta megtette kötelességét, mely aztán mind halkabbá válik, végre megszűnik. A nagymama hátradúl székében s elábrándozik.

Egykor tán szinte ez a dal ringatta álomba az ő gyermekeit, a kik már nagyok s szerteszakadtak köréből. És lelkén végig rezdül a múlt édes-bús emlékeivel. Mennyi öröm, mennyi aggodalom, mennyi remény és mennyi fájdalom zaklatta már! De az

öröm pillanatnyi üdve mindig kárpótolta a hosszú gyötrelmekért, fölemelte lelkét s megedzette a küzdelmekre. Élete egyfelen célja: gyermekei boldogsága volt. A beteget ápolta, a szenvedőt vigasztalta, a kételkedőt biztatta, a csüggedőt bátorította s az örvendővel együtt örült. A bánat könnyei gyakran összefolytak az örömeivel. Főlötte érzékeny kedély volt, rendkívül finom ideg-szálakkal s belső világának síma tükrét ép úgy felzavarta a fájdalom vihara, mint az öröm fecskeszárnya. S mégis mennyit kiállt ez érzékeny lélek, hányszor érezte hanyatlani erőt, letörve reményeit, a nélkül, hogy hite csüggedt, egyensúlya megzökkenet volna.

Ott látja elsősülöttjét a kórágyon, halványan, öntudatlan rámeredő szemével. Kétségbeesett elszántsággal küzd és győztesen ragadja ki gyermekét a megindult halál kezéből. Majd a későbbiek adnak gondot, okoznak aggodalmat. A legkisebb fiú véznább, gyengébb testalkatú volt a többinél. És eszébe jutnak a beteg gyermek ágya előtt eltöltött álmatlan éjszakák, a szenvedőnek fájdalmas fölajdulásai a lúz rohamai alatt, az önkívület rémes pillanatai; látja önmagát, a mint kezét lördölve térdre rogy s ajkai halálos félelemben suttojják az

tudja azt, hogy ő első sorban is a közönség szolgája. De másként áll a dolog akkor, ha a felvilágosítás-nyújtás már az egyéni és magánszivesség jellegeit tünteti föl, a mikor az illető nem is veheti zokon, ha egyszerűen, de udvarias módon elutasítatik.

Ily esetekben mily jótétemény volna a közönségre nézve az, ha a bíróságban egy perselyalaku pénz-szekrény volna kitéve ezen felirattal: »A hivatali szolgálattal összeférő apró szivességeikért az x . . . i közművelődési egyesület javára.«

Nem akarjuk ezt tovább részletezni. Ennek kiszinezését az olvasóközönségre bizzuk. Csak azt jegyezzük meg, hogy az ez úton adományozandó fillérekből évenként ezerek folynának be; s hisszük, hogy hazafias tisztviselőink a közművelődési egyesületek javára szívesen hoznák meg azon áldozatokat, mit idővesztés czimén igényelne tőlük a közönség.

Nem ringatjuk magunkat illuziókban, mert tudjuk mi azt jól, hogy amit más nemzeteknél az állam eszközöl, azt nálunk a társadalom és egyesek kötelessége létrehozni; s így nem is tételezzük fel, hogy az alantas hivatalok miniszteriumai egy ilyen irányú és tartalma körrendeletet kibocsátának.

De minden hazafias érzelmi hivatali főnök, álljon bár nagyobb, vagy kisebb hivatal élén, saját hatáskörében is megteheti azt, hogy egy ilyen

persely-szekrényt állíttat fel hivatali helyiségeiben, s utasítja alantas tisztviselőit, hogy a kötelességükből nem folyó felvilágosításokért és apróbb szivességeikért fizetessenek mindig a perselybe néhány fillért.

És a hazafias közönség szívesen fog áldozni, s a fillérekből észrevétlenül keletkező ézer megtermik gyümölcsöiket!

Corydon.

KÖZIGAZGATÁS.

Visszapillantás közigazgatásunk fejlődésére.

— Két közlemény —

I.

A modern kritikusok megrójják Dóczyt és Csiky, amiért Spanyolországban keresnek színműtárgyat, s Lope de Vegát, Calderont és Moretót választják mintául; — pedig hát ők csak egynémely törvényjavaslat-készítőnek példáját követik, mint a kik szintén vágyat éreznek idegen minták után járni.

A különbség mégis az, hogy míg Dóczy s Csiky művein rajta van a műzsa »Csók«-ja, addig a mi törvényjavaslataink készítőit ritkán szállja meg a szentlélek, s különösen a községek rendezésére vonatkozó s ezzel rokon intézkedések azon benyomást teszik, mintha a szerzők előtt a magyarországi községek »Spanische Dörfer« lettek volna.

Nem a ruhát szabni az emberre, de az embert szuszakolni bele a ruhába, ez lehetne-méltó mottója nem egy rendelkezésnek, s mint kis diákon az apja köntöse, úgy veszi ki magát egész rakás intézményünk, mikor végrehajtásra kerül a sor.

Törvénykezésnél, közigazgatásnál egyaránt áll az, hogy ad impossibilia nemo obligatur.

A mások szép szemeiért is nyújtózkodunk olykor tovább, mint a meddig a takaró ér, s mutatunk a külföldnek festett falukat.

A népiskolai közoktatásról, a községek rendezéséről, a közegészségügyi közadók kezeléséről, gyám- és gondnoksági ügyekre vonatkozó és a kisebb polgári peres ügyekben való eljárásról szóló törvény-cikkok, az ezeket pótló rendeletekkel, úgy, amint meghozattak, mindmegannyi filius ante patrem voltak és lesznek nagy részben ezentúl is, mert hisz néhány ezer község-kupaktanácsa teljes hűjával van az elemi ismereteknek, nemhogy azon terjedt hatáskörnek s írásbeli teendőknél felelne meg, melyeket a törvény reá ruház, és mert azon szakközégek, amelyek egynémely törvény életbeléptetésénél szükségesek, oly számmal, mint kívántatik, nem is léteznek.

Hogy ez így van, hogy közigazgatásunk egyáltalán nem lehet összehangatos, és hogy az eredmény az eljáró közegek láradásával sem áll arányban, ennek egyik oka az, hogy illetékes közegeink keveset foglalkoznak a közigazgatás kérdéseivel, viszonyainkat részletesen nem tanulmányozzák, az előlépő szakerőket osztatíve mellőzik és elnyomják, tehát tervszerűleg nem járnak el.

Erre azt lehetne mondani, amit Macaulay »Barère Bestrand« című művében az 1781-ben feloszlott francia nemzetgyűlésről ír! Tagjai közül többen sokat olyastak és gondolkoztak közigazgatási elméletekről . . .

De abban a bizonyos ügyességben, mely a kormányzás berendezésére, megindítására és vezetésére szükséges, siralmas volt a hiány, mert az ilyenmü ügyességet inkább gyakorlatból, mint könyvekből is-

imát. De a mint a javulás megjő, rugalmas lelke ismét visszanyeri erejét s a kiállotti szenvedések nyomtalanul adnak helyet az örömeinek.

Majd a fiúk első távozása aggasztja. A gyermek megnőtt, otthon mindent kitanult már, nagyobb iskolába kell mennie. Mennyi jó tanácscsal látja el, hogyan óvja a rosztól s buzdítja a jóra! Holmiját az útra maga rendezi el s hogy a távollét első perczei ne legyenek oly keserűek a messze távozottak, belecsempészi az anyai kézcsinálta kalácsot s néhány megtakarított fillérét. S a gyermek megy, ajkán még ég az anya csókja, arcán még föl nem száradt a búcsú könnye s lelkében visszhangzik az óvó, a buzdító szózat. És ez a szózat, ez a köny, ez a csók végig kíséri őt a tanulóveken s midőn mohó vágygyal kanalazza föl a tudományyal együtt az élet örömeit is, a döntő pillanatban megcsendül lelkében az a szózat, ajkán és arcán éri az anya csókja és könnye melegét, — és mentve van.

Végre felnőnek a fiúk, szárnyra kelnek és lassanként elszakadnak a szülői háztól. De mindig kegyelettel térnek oda vissza s az anya boldogan zárja őket karjaiba. Ilyenkor ünnep van a házban. A hazalato-

gató a figyelem központja, kedvelt ételje kerülnek az asztalra s anya és testvérek nagy érdeklődéssel veszik körül s áhitattal hallgatják viselt dolgainak előadását. Az anya éles szeme azonkívül kutatja a fejlődést és változást, mely a soká nem látott fiú szellemében és kedélyvilágában végement, s boldog, ha e fejlődés kedvező, e változás megnyugtató. Így térnek meg az anya örömeire időről-időre a régi tűzhelyhez a fiúk. Egyiket-másikat emlegetni kezdik, nevét szárnyára veszi a hír: az anya lelkét büszke öröm tölti el, s megjelen szemében az örömköny, ajkán a hálaima. E közben a lányok is felnőnek; újabb örömeik, újabb gondok változtatják egymást s az anya figyelme megoszlik a távollevők és otthonmaradtak közt.

A folyosóról derült kacaj csengése hat be a zárt ajtókon át a kis szobába. Ez az elsőszülött; az ő vidámsága betölti a házat. És ekkor elgondolja, hogy mennyi változáson kísérte ő már e fiút át! Midőn évek előtt ragyogó szemekkel lépett elébe, áldott kezét ajkaihoz szoritotta s halkansuttogta fülébe: — Anyám, szeretek! . . . Oh minő érzés szállta meg ekkor az anya lelkét! És a fiú elhozta a szülői házhoz ifju, szép nejét, majd később az első uno-

kát. Az elsőt, soká egyetlent, a dédelgetettet! — Most már nyugodtan fordult gondoskodásával az anya többi gyermekei felé: az első már átment a forrongó korszakon, boldog volt és lelke nyugodt. Van már, ki az édes anyja helyett gondoskodik róla. És ime, pár rövid esztendő, — s a boldogság kurta álma szétfoszott, a szeretett fiatal asszony a sirban s az unokát, mint árvát, fogadja be a nagyszülői ház. A korán özvegy fiú búskomorra, életuntá lesz, tűzhelye feldúltán lelke elborul. Az anya odahagyva a többit, siet a legboldogtalanabbhoz, vigasztalja, csüggedt lelkébe új életkedvet önt s újra megnyeri az életnek. És ezután a kis árvát veszi körül s ifjabb korának anyai gondjai megismétlődnek az unokánál.

A második fiú ezalatt a hír, dicsőség útján halad előre. De gyakran szirtok között, kiellen avaron törtet át s a rögső csapáson elébe akadó tövis megvérzi lábát, megtépi fűrtjeit — és jövőjében kétségbeesve borul az anyai kebelre. Az anya visszaadja önbizalmát s hitét jövőjében: a fiú ujult reménnyel, duzzadó erővel siet tovább — s czélt ér.

Hát a harmadik? Oh a kedves, szőke fiú! Mennyi öröm, mennyi gyötrelom kút-

merjük. A könyveknek ugyan nagy hasznát veszi a politikus, valamint hasznukat a hajósok és sebészek, de az igazi hajós a hullámokon, az igazi sebész a betegágyak mellett tanul. Közigazgatásunkat sem az alkotmányossal valódi összhangba hozni, sem a népelethez idomítani nem tudják; egyszerűen eszköz az, még pedig nem is valamely magasabb állameszme megvalósítása érdekében.

Egy része az újabb intézményeknek közvetelt megadóztatás, amennyiben a törvényhatóságok vállára hárítatnak nem oda tartozó teendők; más része speciális érdekből terjeszti ki a választott törvényhatósági tisztviselő hatáskörét, miután a bíróságokat kimélni akarják.

Egy községi jegyző.

(Vége köv.)

Szarvas város múltjából.

E lapok első évi folyamában »A város jogi igényeiről s a regale-közirtokosság jelen igényeiről« értekezvén, több egymásután következő számban ismertettük a regale-kérdésre vonatkozó adatokat. S mint-hogy ugyanazon az uralkodók által kiadott *kiváltságlevelekre* is történt hivatkozás, nem tartjuk feleslegesnek ezúttal azok tartalmának közlését. Ezen kiváltságlevelek a reg-közirtokosság pénzlárában őriztetnek, eredetijei latin szövegűek s magyar nyelvre szabadon lefordítva ekként hangzanak:

I. Sónézési szabadságom.

Végzettség. 21101. Méltóságos gróf Bolza József úr részére Szarvas városában engedélyezett *kicsiben való só-elárusítás* tárgyában, a midőn ezen királyi udvari Kamara ugyanesak ezen gróf úrnak Szarvas városában a sónak kicsiben való elárusítását saját felügyelete alatt megengedni és

reabizni elrendelte, ugyanakkor a jelen kamara végzetményt a jelen engedély ügyében előírt feltételek megvizsgálása után, a kérvényező úrnak önigazolás végett, és a tekintetbe veendő megfigyelése mellett kiadja a következőleg:

1-szor. Az elárusítás végett szerzett só a szolnoki királyi raktárnál fogja magának beszerezni azon ott helyben fedezendő ár mellett, mely ott időről-időre megszabott, minden további felelősség avagy bármimemű jótállás adása nélkül.

2-szor. Sóraktárát vagy saját épületében állítja fel, avagy illet bérleti fog, de az erre teendő költségekhez a királyi Kincstár semmivel sem fog hozzájárulni.

3-szor. A só a királyi raktárból saját költségén fogja szállítani és ismét elhelyezni.

4-szer. Ha egyszer a kir. Sónivatal a só-mennyiséget helyesen kimérte, és az a só-árusító vagy megbízottja által elszállítás végett átvétetett, az ezután beálló csökkenés (decrescencia) vagy bármely későbbi hiány pótlásának a kincstár részéről helye nem leszen.

5-szor. Nehezekeket és mérlegeket, vagy más a só-elárusításnál szükséges szereket saját költségén fogja beszerezni, ha netalán az ilyenek megszerzéséhez alkalma hiányoznék, megkeresheti a pesti kir. Sónivalt, hogy ugyanaz mindazokat oly árban, a mennyiben a kir. kincstárnak kerülnek, készpénzfizetés mellett részére kiszolgáltassa, mindazonáltal ezek a kérvényező (impetrans) úr saját költségén szállítandók el a só-elárusítás helyére.

6-szor. Önkényes (arbitraria) látszat szerinti (ad Visum) vagy bármely más mérték szerint a só eladni az elárusítónak határozottan tilos, és a kimérés csak a kir. hivatal által hitelesített mérleggel és nehezekekkel álland szabádságában.

7-szer. Azon tekintetben, hogy a kér-

vényező némileg kármentesíttessék, nemcsak hogy az általa a szolnoki hivatalnál fizetendő értékért vagy a szállítási bérért, a sónak a szállítás alatti és a raktárban felmerülhető csökkenésért, nemkülönb a letéti bérért (census depositoralis) és egyéb ezzel kapcsolatos kiadásokért, de még befektetési tőkéinek kamataiért, és a közügynek szolgáltatandó szolgálatokért és méltánylott fáradozásaiért is, hogy megjutalmaztassék: megengedtetik, hogy a só mázsáját *Hét* forint *ötvenöt* krért pengő ezüst pénzben, s kisebb adagokban is — ha a só a *husz* fontot felül nem haladja — fontonként *Öt* pengő ezüst kron elárusíthassa. Tilos azonban ezen végzetmény különbeni elvesztésének terhe alatt a fent kelt és méltányosan kivetett árt a legkisebb mérvben is túlhágni, vagy azt a mérleg, avagy kimérés címén, úgy bármely más ürügy alatt a vevőkön megvenni. Egyébként ugyanannak szabad leszen sót ugy nagyobb mennyiségben, mint szintén fontonként is árusítani, de ezen kiváltság bérbeadása kiváltképen a zsidóknak, kik a legmagasb parancs alapján örökidőkre kizáratnak — szorosán tiltatik, és az különbeni elvesztés terhe alatt csak a kérvényező úr nevében leszen mindenkor gyakorolható.

8-szor. A minél nagyobb bizalom megszerzése tekintetéből, és az előre meghatározott árlejtési szabályzat biztosabb megtartása okáért, a sónak eleve megállapított árát a raktár bejáratánál táblára kiírva, a népnek tudomás-szerzése czéljából kifüggeszteni tartozik.

9-szer. A mint azt a helyes rend és az intézménynek hitele követeli, arra, vajjon az elárusító a fennemlített feltételeknek pontosan megfelel-e, és a mérleg és nehezekek valóban hitelesítve vannak-e, a kimérés helyesen betartatik-e, és hogy a megszabott áron túl nem lép-e? a kamara mindenkép felügyeljen, mire nézve a szol-

forrása volt! A leggyöngébbik s a legszelidebb mindnyájok közt, keblében egy elzárt, őszbangos szép világgal, a melynek titkos zára csak kevesek előtt nyílik meg s a melynek bűhajos ligeteiről, napfényes berkeiről félnék tartózkodással zendült meg a dal méla lantján. Annyi vész után, annyi remegés közepette végre nyugalmas révbe ér s gyenge egészsége fölött ott viraszt az anya hő imája s a szerető hűves önfeláldozó gondozása.

S most egyszerre megjelen lelke előtt az ő képe-mása, a legidősb lány gyöngéd, sugár alakja, szelid arcán az ő magasztos lelkének viszfénye ragyog s a mosoly, mely most vonásait deríti, kárpótolja az anyát a sok aggodalomért, a sok bánatért, melyet érte egykor kiállott. Hisz végre boldognak tudja őt, s hosszú távollét után karjai közé hozta a második unokát, a ki most itt előtte a hőcsöben nyugszik.

Oh az élet bizonyára terhes vándorút, nehéz küzdelem, de a kinek lelkét a hit és szeretet szövélneke soha nem homályosuló fényvel hatja át, az mégis biztosan átevez a vad örvény felett s ha rónesolt hajóval is, de bizodalmas lélekkel, ép kedélyvel s emelt fővel jut a várt kikötőbe. A nagymama fősóhaji. A kikötő távol még, partja

se látszik, de me-sze mögötte már vészes habtorlat; a csalfa örvény, az alattomos sellő és annyi hányalás után édes, — ha már kissé fárasztó is, — az evezés a nyugodt, hullámtalan, sík tengeren. S a nagymama lelkének jól esik a tudat, hogy innét túl azok szeretete, a kikért eddig élt, válik gyöngéd akadálylá útján, hogy a kikötő hamar érje el. Miért is sietne annyira feléje?! Minden pillanát, a melylyel késik, szeretetének egy sugarával gazdagítja azokat, a kiknek e szeretet talizmánjok az élet minden csapása ellen. Bizonyára lassan fog most már haladni a megcsitult, zajtalan vízárón s az evezők nyugalmas, esendes csöbhanása mellett a test és lélek ernyedése szűnik.

A nagymama lelke bekalandozta a múltat s most a jelenhez ért. Mindnyájan itt vannak körülte, egy se hiányzik. Öröme teljes. A folyosóról beszallingózó hangok mindenike lelkében egy-egy emléket eleve-nit föl, szívében egy-egy hárt pendit meg. Ez ennek a hangja! ez amaz!... mind, mind itt vannak közelében. A folyosóra nyíló ablaknál egy gyermekfő jelen meg s élénk kíváncsisággal fürkészi, mi történik ott benn. A nagymama észreveszi s ujjával mosolyogva megfenyegeti. A baba alszik

még!... A gyermek kezével csókot küld feléje s azzal tovább iramlík.

A csecsemő álmában gögicsélni kezd. A nagymama újra fölriad merengéseiből s az alvóra figyel. Meghatva vizsgálja arcvonásait. Szakasztott anyja! Ilyen volt egészen, mikor még az ő keblén ringott, még álmában is így mosolygott. Valóban szép lány lesz belőle serdült korában! Messze vidéken ő lesz a legszebb, — de a legjobb is! Bizonyára a legjobb is... Ha akkor még láthatnám! — De e sóhajra rögtön a szelid megnyugvás derűje ömlík el arcán. Majd álmodom felőle akkor is, a mikor nem láthatom többé...

A nyitott kerti ablakon a nap végső sugára lopózik be a vadszőlő sűrű hálóján áthatolva. Pillanatra megaranyozza az alvó gyermek arcát, majd lassanként aláhanyal-lik. Még egyszer megtörík a szomszéd kastély csillogó kupoláján, vakító fényt vetve a szobába, azzal hirtelen eltűnik s a szemhaláron megjelen kipirult orcájával az esthajnal. Az unoka álma véget ér. Szemeit fölnyitja s körülnéz. Arca piros az édes álmától. A nagymama lehajol hozzá, karjára veszi s hízegő szavakkal dédélgeti. A kisdéd ajkára az ismerős édes hang mosolyt csal. A nagymama csókokkal halmozza el.

noki kir. sóhivatalnak joga és hatásköre fenntartatik, hogy egy vagy más tisztje által évenként, időről-időre és esténként gyakrabban is a kérvényező elárúsítását megvizsgálja, s köteleztetik a kérvényező ezen felügyeletet nemcsak megengedni, de a netán tapasztalt hiányokat a felügyelő utasítása szerint javítani, s magát viszonylagosan az elárúsítóra vonatkozó jelen végzemény értelmében teendő intézkedésekhez alkalmazni.

10-szer. Köteles a kérvényező a jelen végzemény érvényének különbeni elvesztésének terhe alatt minden időben elegendő sóval ellátott raktárt tartani, hogy a vevők kívánalmaikhoz képest kielégíthessenek, mi végből neki azon kedvezmény biztosított, miszerint ha a só beszerzése a szolnoki sóhivatalnál előre nem látható szállítási akadályok miatt nem lenne eszközölhető és más keresőknek a vétel megtagadtnék, ugyanő neki azonban, a mennyiben azt az otthelybeli szükséglet megengedi, — aránylagos és mérsékelt mennyiség kiszolgáltatandó leszen; azon esetben pedig, ha a fennemlített szolnoki sóhivatalnál a só teljesen fogyatékán lenne, a jogosított elárúsító az anyag kinyerése tekintetében nehézményelni ne merészljen.

11-szer. A jelen végzemény hatályon kívülnek és megsemmisítettnek fog nyilváníttatni, ha azt a kérvényező bármi ürügy alatt bárki másnak általengedi, vagy az elárúsítást nem a saját, de más neve alatt eszközölteti, valamint ezen végzemény csupán a kérvényezőnek nevére szól, ugy azt sem örököséj, sem pedig utódaira, ezen kir. Kamara előleges beleegyezése nélkül át nem ruházhatja.

12-szer. Kötelés végre a kérvényező úr, mihelyest a jelen végzeményt kezeihez veszi, az alábbjegyzett záradékot sajátkezü aláírásával megerősíteni, s a só-elárúsítást legkésőbb félév lefolyása alatt, ezen kivált-

— Oh te édes, egyetlen baba!

De már ekkor az ajtó megnyílt s halk léptekkel osont be rajta az első unoka. Féltekeny mohósággal karolja át a nagymama nyakát s szemrehányó hízkeléssel szólal meg:

— Mindaketten egyetlenek vagyunk, nagymama!

— Bizony mindketten!... — felel a nagymama s a másik karjával átöleli az ujonérkezőt.

A folyosón levők ezalatt lassanként beszállingóznak s körülveszik e hármass csoportot: a nagy karosszékben a nagymamát ölelben és karján a két egyetlen unokával. A nagymama szemét gyönyörködve jártatja végig környezetén s aztán meghatva szól:

— Mindnyájatokat egyformán szeretlek. Szívemnek egy se drágább a másikonál. De azt hiszem, hogy e két gyermeket most jobban kell szeretnem, mint benneteket, mert hisz őket már kevesebb ideig szerettem!...

És végtelen gyöngédséggel öleli magához a két unokát, a kiket már kevesebb ideig szerethet, miközben könyvtől csillogó szemmel tekint azokra, a kiknek eddigi életét áldozta.

Béry Kelemen.

ság elvesztésének súlya alatt megkezdeni. — Gróf Majláth József. m. k. (P. H.) A magyar királyi udvari kamara Tanácsából Budán Julius 21. napján 1819. — Kunczy József m. k.

Hogy az előrebocsátott kikötési pontozatokat, a jelen végzemény különbeni elvesztésének súlya alatt, teljesíteni fogom, és azokat az általam megbízott só-elárúsító által is, hogy ugyancsak pontosan végrehajlandom, gondoskodandom és fogadom. Kelt Bécsben August. 24-ikén 1819. Gróf Bolza József. m. k.

(Folyt. köv.)

TÁVIRATOK.

Szemian Sámuel meghalt.

B.-Csaba, aug. 22., d. e. 10 óra. (A »Szarvas és Vidéke« saját külön távirata.) Szemian Sámuel, Csaba város érdemekben gazdag főjegyzője, tegnap d. u. 4 órakor hosszas szenvedés után gyomorbajban elhunyt. Temetése holnap, vasárnap d. u. 4 órakor lesz.

MI UJSÁG?

— Jótékony célú műkedvelői előadás.

A helybeli intelligens körök mindkét nembeli ifjúsága lagjaitól alakult műkedvelőtársaság a »jótékony nőegylet« pénztára javára ma adja elő az arenában Szigligeti Ede kitünő népszínművét: a »Czigány«-t. A szerepek következőképen vannak kiosztva: Várszegi, gazdag földes úrfi Sziráczy János; Kurta, nagygazda aglegény Pap István; Gyuri, unokaöcsese Liska János; Márton, parasztgazda Pollák Béla; Rebeka, felesége Szendy Lujza; Évi, ennek leánya első férjétől Mihálf Melán; Zsiga, czigány Golián Soma; Peti, Rózsi gyermekei Mázor Elemér, Mázor Dalma; Ferke, urasági hajdú Kóhalmy Miklós; Kisbíró Povázsay Gábor; Kondorné Krecsmárik Juliska; Sári, Panni, Erzsi parasztleányok: Sziráczy Irén, Konstantinovic Szidi, Mihálf Jolán; egy öreg *; násznagy Szrnka István; két vőfély: Gaál János, Povázsay Gábor. Parasztnők és leányok, lakadalmas nép. Történik 1840-ben; a két utolsó felvonás néhány hónappal később Várszegi jószágán. Ezt megelőzi: »Jákob álma« élőkép, alkotják: Arnstein Olga, Benka Mariska, Dankó Iona, Grüner Olga, Kristoffly Anna, Konez Vilma, Konstantinovic Szidi, Kovács Gizella, Kutlik Etelka, Lányi Anna, Mázor Dalma, Mihálf Jolán, Réthy Erzsike, Somogyi Juliska, Sámuel Böske, Szendy Emilia, Sziráczy Vilma, Tájber Margit, Terray Etelka és Sziráczy János. Helyárak a rendesek. Kezdeté 8 órakor. Az előadást a Károlyi-kertben (kedvezőtlen idő esetén a »Báránynagytermében) táncmulatság követi, melyre a színlapi szelvények (a karzat kivételével) előmutatása mellett 30 krért, egyébként 80 krért adatnak belépő jegyek. Felesleges volna ez előadást a rendes hirlapi chablonnal élve közönségünk pártoló figyelmébe ajánlanunk, miután az, — ismerve Golián

István úr rendezői tehetségét és tudva, hogy városunk legkitünőbb, kipróbált erői vannak a szereplők között, — csakis a lehető legjobb lehet, daczára annak, hogy a darab betanulása, illetve betanítása csak 12 napot vett igénybe.

— A szarvasi casino ma délután 6 órakor tartja saját helyiségeiben félévi rendes közgyűlést, melyre a t. tagokat ezenel meghívja Liska János egyleti titkár

— Halálozások. Az Úr kertjének egy derék, hivatott munkása dőlt ki Opavszky János, szarvasi ág. h. ev. tanító személyében, ki hosszas szenvedés után f. hó 18-án elhunyt. A városszerte közbecsülésben állott tanító haláláról következő jelentést adta ki gyászoló családja: Alólirottak mély fájdalommal jelentik úgy maguk, mint számos rokonság nevében a szeretett és feledhetlen férj, apa, fiu, testvér, vő és sógor tudós Opavszky János ág. hitv. ev. tanítónak f. hó 18-án reggel 1 órakor, életének 34-dik, tanítókodásának 14-dik s boldog házasságának 4-dik évében, hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. Földi maradványai f. hó 19-én d. u. 4 órakor fognak az ó-temetőben örök nyugalomra elhelyeztetni. Áldás legyen emlékezetén: Özvegy Opavszky Jánosné szül. Pól Karolin mint neje, Opavszky Géza, Opavszky János, mint gyermekei. Idősb Opavszky Mihály mint atyja. Ifj. Opavszky Mihály, Opavszky István, Opavszky Pál családjaikkal. Opavszky Samu, Opavszky Lajos mint testvérei. Pól Károly és neje, Szabady Julia, mint szülők. Pól Julia férjezett Molnár Jánosné, Pól Gyula, Pól Károly, Pól Emma, Pól Gábor, mint sógorok. — Szent István napja délutánján kísérték örök nyugalomra ifj. Demcsák János községi pénztárnoknak hasonnyü édes apját. Béke poraikra!

— Kinevezés. Petry Gyula, szarvasi főgymnasiumi tanárt, a m. kir. közoktatásügyi miniszter a homonnai polgárral egybekötött közepkereskedelmi iskolához nevezte ki tanárrá. Öszinte sajnálattal közöljük e hirt, mert a távozó fiatal tanférfiában a főgymnasium alapos képzettségű s lelkiismeretes tanárt, lapunk is buzgó támogatót veszít; azon kevesek pedig, kik rövid egyévi együttlét alatt Petryben a művelt lelkű, gyöngéd jó barátot tanultuk megismerni, elfogódott szívvel mondunk a távozó pályatársnak szívélyes »Isten hozzád«-ot.

— Kinevezés. A gyulai kir. pénzügyigazgatóság a csabai kir. adóhivatalnál üresedésbe jött VI. oszt. adóíztli állásra ideiglenes minőségben Csizsár János éreltségi és adóíztli vizsgát tett s a helybeli kir. adóhivatalnál alkalmazottapidijast nevezte ki.

— Virághullás. Balla Sándor, Geiszt Gáspár kondorosí nagybirtokos kasznárjának kis leánykája, Jolánka, aug. 19-én elhalálozott. Temetése aug. 20-án volt a csáki uradalmi temetőben.

— Gazdák figyelmébe A földművelési miniszter rendeletet intézett a gazdasági egyletekhez, melyben felhívja azokat, miszerint hassanak oda, hogy a gazdák saját érdekükből igyekezzenek zsiszikes magtárait dezinficziálás alkalmazásával kiltisztítani, mivel azon esetben ha egyik-másik zsiszikes gabonát kívánna a vasuton szállítani, annak továbbítását egyértelműleg a közlekedési miniszterrel meg fogja tagadni

— Ugyanezen alkalommal a hatóságokhoz intézett rendeletében utasítja azokat, hogy a területeken található zsiszikes magtárak tulajdonosait jelentsék fel hozzá.

— Villám által agyonütve. Janesco András szarvasi illetőségű, tányai lakos házába Szt.-István napján a délelőtti órákban a villám beütött. A bős elemnek a családfő és 4 kiskorú gyermek esett mártalékául. Kis idő múlva a gyermekeket a gondos ápolás és orvosi segély magához térítette, az apa azonban elpusztult, teljesen elégyve teste. A szerencsétlenül járt polgártársunkat tegnap délután temették el nagy részvét mellett. A 4 kiskorú gyermek a halállal vívódik.

— Szinlap, mint legyező. Mi minden meg nem fogamzik egy leleményes asszonyifőben! A mai műkedvelői előadás rendezői, ezek a bájos zsebmeteszők, kik előtt oly szívesen nyitjuk meg zsebünket és — szívünket, lapunk főbizományosa, a Nyácsik S. utóda czég által herezig legyezőket hoztak forgalomba, melyen a szinlap miniaturlenyomata látható. A modern szinlapok este a pénztárnál darabonként 10 krjával árusíttatnak el.

— A szarvasi fiatalság műkedvelői előadása iránt oly pártját ritkító módon nyilvánul az érdeklődés, hogy már pénteken délután az összes páholyok s az üllőhelyek is az utolsó padsor kivételével elő voltak jegyezve. Milyen jól esnek egy ilyen est, amilyen a mai is lesz, egy-egy deficitel küzdő szinigazgatónak! Csak Csókaék meg ne érezzék, hogy már előlők lefölozték a publikum jólékonyságát.

— Kik olvassák a »Szarvas és Vidék«-ét. A folyó évfolyam 3. negyedén új előfizetőkül jelentkeztek lapunkra: Wertheimstein Alfréd Nagy-Várad, özv. Lévy Józsefné Szentandrás, Pollák Marcsi Orosháza, Polonyi József Búziás, Clementis Kalmáné Ipoly-Szécsénke, Sziraczky János Szarvason.

— Nemzeti ünnep. A munkaszünetről szóló törvény emelte végre nemzeti ünneppé Szent István első királyunk, a magyar állam megteremtőjének névnapját, mert ez rendelte e napot is általános pihenőre, megünneplésre, mint a vasárnapot. Az idén történt először, hogy a dicső államalkotó király névnapját nemzeti ünnepként, általánosan, nemzetiség és pártkülönbség nélkül megünnepljük. Legyen is e nap a honalapítás emlékeztetének ünnepe, melyen minden magyar honpolgár áldva dicsőítse az országalkotó nagy király nevét és emlékeztetést.

— Uj külső vásártér. A helybeli regaleközbirtokosság elhatározta, hogy miután a magyar kormány a marhavásárt a városban megtartatni már tovább nem lenne hajlandó, az a csabai és orosházi országutak összefolyásánál levő bérföldeken, különösen a mostani vágóhid körüli területén lésszen megtartandó, az ott fennálló vágóhid, mely a közbirtokosság tulajdona, czédula-házzá fogván átalakíttatni. Az eddigi belső marhavásár helyisége pedig, mely régibb idő óta házhelyeknek van kiosztva s térkepezve, — az egyes porták eladása idejéig, veteményes földek alá leendő bérbeadással hasznosítandó. — Az új vásártéri földek bérlői — a szerződés világos tartalmához képest, a helyi-

seget kárpóllás közbejötté mellőzésével átengedni kötelesek.

— Mérték-hitelesítés. Helybeli iparos Csizsár Ferencnek — a közérdek szempontjából engedélyt adott a város képviselőtestülete, miként Szarvason mérték-hitelesítő hivatalt állíthasson a városháza helyiségében. E czélból a város tulajdonát képező mértékek és minden ahhoz tartozó szükségelt felszerelés ingyen — azomban kellő anyagi biztosítás feltételével — foghasználatául átengedtetni, a hitelesítési díjak szedési jogával egyetemben. Minthogy pedig ezen díjak a megyét illetnék, e végből folyamodik a város, hogy azokat vállalkozó javára átengedni sziveskedjék. — Ezen intézmény újbóli életbeléptetése kivált jelenleg, amidőn a szőlők bő terméssel kecsegtetnek, fölötte szükséges, sőt nélkülözhetlenül nagy hiányt pótol.

— Kamatláb-leszállítás. A legközelebb megtartott városi képviselői gyűlésből a városi tanácsa megbízott, hogy a kórházi tőkék kikölcsönzésekor a kamatlábat jövő új évtől fogva szállítsa kissébbre, e tárgyban jelentése elvárattván.

— Kézbesítői állás. Az ügyiratok felfszaporodása miatt a három eddigi kézbesítő nem lévén képes az ügyiratok kézbesítését idejekorán s pontosan eszközölni, még egy negyedik kézbesítői állás betöltése képviselőileg el lőn határozva. Így tehát minden városi negyedben (tizedben) egy kézbesítő fog működni.

— Ney Dávid, a m. kir. opera tagja, arról értesített lapunk szerkesztőségét, hogy a nyárra tervezett, de az ismeretes munkásmozgalom folytán elodázott hangversenyt szeptember hó elején óhajlja megtartani városunkban. Az immár végére közeledő holt százon után ugyancsak felpeszűlné az élet Szarvason is; a többrendbeli műkedvelő előadások után az opera kitűnő tagjának s művészársainak élvezetes előadásaiban lesz alkalmunk gyönyörködni, majd meg a színészvilág hoz jóleső változatosságot egyhangú társaséletünkbe. A Ney-féle concertet, melyre nézve jövő számunkban hozunk részletesebb közléseket, ajánljuk előre is műpártoló közönségünk figyelmébe!

— Uj vágóhid. Az eddigi vágóhid az új marhavásártéren czédulaházzá fogván átalakíttatni, e végből a város képviselőtestülete elhatározta, hogy a házipénztár terhére az azelőtti régi helyen, a szentesi út mentén, és pedig a város délfelőli oldalán, mint a községtől távolabb eső alkalmas helyen, új vágóhid építtessék. Ezen czélra a költség-előirányzatánál háromezer forint szavaztatott meg.

— Egy kis előrelátás. (Jelenet a Nyácsik S. Utóda üzletében). Egy úr: »Kérek egy körszekeret a holnapi műkedvelő előadásra!« Főnök (üzleti mosolylyal, kezét dörzsölve): »Sajnálom, nem szolgálhatunk, az összes helyek elő vannak jegyezve.« Egy úr: »Akkor kaphatnék talán a keddi előadásra, tetszik tudni, amelyet »közkiyánatra« fognak rendezni!« Főnök (üzleti moéolylyal, kezét dörzsölve): »Végtelen sajnálatomra már arra is...« Egy úr (dühösen): »Ugyan kérem, Tájber úr, vegyen előjegyzésbe a jövő nyári előadásokra!«

— Adózók figyelmébe. A pénzügymin-

iszter közelebbi rendeletet bocsátott ki, melyben az adóbehajtásoknál eddig követett eljárással szemben meglaggyja, hogy ha a behajtás a legrövidebb idő alatt nem lenne eszközölhető, az árverések minden esetben és kimélet nélkül foganatosítandók. Mihez tartás végett jó lesz a rendeletet figyelembe venni.

— A Wertheim-szekrények zárja. A pénzügyminiszter az adóhivataloknak elrendelte, hogy ha valamely Wertheim-szekrény zárja elromlik, a hivatal a zárt a csavarok óvatos eltávolításával vétesse le és küldje fel az államépület felügyelőségéhez. Ha pedig a szekrény fel nem nyitható, abban az esetben táviratilag intézzen megkeresést a felügyelőséghez, honnan szakértő közeget küldenek le a felnyitásra.

— A cambroni fordulat. Olvassa valamelyik urambátyám a »Kákai Tárogató« minapi számában az »Egyet-más« elmés rovatát és nagy haragra gerjed, ahogy a rovat végén ott talál egy idézést a »Budapesti Hírlap« 3-4 hét előtti egyik számából, amelybe Arany János következő verseskéje van beleszóve:

»Hasfájásban szenvedek,
Érdemrendet küldenek —
Hej, ha egy jót — alhatnám!
Száz ily rendért nem adnám!«

Hozzáteszi a »Tárogató« a »Bp. H.« után azt is, hogy eredetiben ez a vers másként szólt és hogy egy cambroni fordulat van benne. — Tyhú! az áldóját, — kiált fel indignálódva urambátyám. — Hát újságírás ez, olyan dolgokkal tömni tele a lapot, a miket már a pesti újságokból 4 hét előtt olvastunk? — Nosza, szedi-veszi botját — a »Tárogatót« és rohan egyenest a lap szerkesztőségébe. »Hallja-e! kend az az újságíró?« — kérdi a meglepett szerkesztőtől és ahogy ez igenlően válaszol, a la Alvinczi-adoma, folytatja az atyafi: »Hát aztán, nem — — enné meg azt a cambroni fordulatot? — Tabló!

— A békésmegyei lötenyésztes emelésére engedélyezett lötenyésztes jutalomdíjosztás f. évi szeptember 3-án délelőtt fog megtartatni B. Csabán, mely alkalommal következő államdíjak lesznek kifizetve: 1. Sikerült szopós csikókra bemutatott anyakanczákra, melyek jól ápolat, egészséges és erőteljes állapotban vannak s általában jó tenyészkancazok kellékeivel bírnak. Első díj 12 drb arany, második díj 10 drb arany, harmadik díj 8 drb arany, negyedik díj 6 drb arany, ötödik díj 4 drb arany, hatodik díj 15 ezüst forint. 2. Két és három éves kanca csikókra, melyek kitűnő tenyészképességet ígérnek. Első díj 8 drb arany, második díj 4 drb arany, harmadik díj 15 ezüst forint. 3. Sikert ígérő két és 3 éves mén csikókra, melyek kitűnő tenyészképességet ígérnek. Első díj 8 drb arany, második díj 4 darab arany, harmadik díj 15 ezüst frt. A jutalomdíjakra pályázhat minden békésmegyei kistenyésző, ha községelőjárói bizonyítvánnyal igazolja azt, hogy a szopócsikóval bemutatott anyakancza, már a csikó világrajötté előtt sajátja volt, vagy pedig, hogy a kiállított kanca vagy méncsikó, egy, az ellés idejekor birtokában volt anyától származik és általa neveltetett. A pályázatból csak az angol telivérlovak vannak kizárva.

— Iparosok ünnepe Nagyváradon. A nagyváradai iparos ifjuság önképző és betegsegélyező egyesülete fennállásának tizedik évfordulója alkalmából f. hó 16-án inasmunkakiállítás rendezett a »Sas» szálloda nagytermében, mely 8 napon át nyilvános bizonyítékát adta a magyar ipar fejlettségének és finom izlésének. A kiállítás zászlószenteléssel és vándorgyűléssel volt összekötve s azt Sal Ferencz polgármester zajos éljenzés, és nagy érdeklődés közt nyitotta meg. — Az ünnepek másik részét az iparosok zászlójának felszentelése képezte. Szeget vertek abba József főherceg Schlauch Lőrincz, Kossuth Lajos, Vay Miklós sthek nevében is. A zászló: »munkás-ság szergalom, haladás egyesült erővel,» fölírással Budapesten készült s remeke az ily fajta iparnak. A szegek beverése után a zászlót Sal polgármester neje, zászlóanya és a fehérruhás lányok megkoszorúzták. — Majd a székesegyházban Schlauch Lőrincz püspök fényes beszédet mondott: »imádkozzál és dolgozzál!» eszmemenettel s a szociális munkásmozgalomra való vonatkozással. Képviselve volt ez ünnepen 20 ifjusági egyesület, 10 ipartestület. Városunkból Roszjarovitz János ipartestületi elnök volt jelen.

— Eltűnt fia. Csabán Koczissky Pál 16 éves fia eltűnt szülei házából. A vármegye alispánja körözteti.

— Uj temető. Kondoros községe új temetőt jelölt a napokban a gr. Károlyi-féle birtokból vásárolt 14 hold birtokán. E temető fölszentelése legközelebb fog eszközöltetni.

— Kántor-tanítóválasztás. Kelemen László dobozi róm. kath. tanító a f. hó 12-én megejlett választásnál Csorvás község kántor-tanítójává választatott meg.

— Kész iskola. A kondorosi ev. egyház iskolája imár teljesen felépült, s most a belső berendezés munkálatait végzi Rohoska Pál vállalkozó.

— Képviselői gyűlést tart Kondoros községe aug. 25-én, keddén, melyen a jövő évi költségvetés-előirányzat fog tárgyalatni.

— Lóvadász. A cs. és kir. hadsereg löszükségletének fedezése végett Csabán szeptember 20-án *Orsházán* pedig szeptember 24-én katonai lóvadász fog tartatni. A megye minden községébe kiküldött falragaszok adnak bővebb felvilágosítást.

— A békés-megyei gazdasági egyesület, a tenyészkanca, 1, 2 és 3 éves csikók díjazását Csabán szeptember hó 8-án tartja meg.

— A szarvasi iparos ifjak augusztus 2-án tartott műkedvelői előadása az »Önképző és betegsegélyező-egyesület» zászló-alapja javára 121 frt 05 kr. s aug. 5-én ugyan ezen egyesület pénztára javára 81 frt 85 kr. tiszta nyeresémet eredményezett. Ezen pénzügy a »Szarvasi takarékpénztár»-ba helyeztetett el. A műkedvelők s a rendezők fogadják ez uton az »Önképző és betegsegélyező egyesület» választmányának hálás előismerését azon áldozatokért, melyeket a zsendülő egyesület felvirágzásának érdekében hoztak. Becses neveik a jegyzőkönyvben megörökítettnek. Roszjarovitz János, segélyegyleti igazgató.

— Uj ügyvéd Gyulán. *Szeberényi* József csabai ügyvéd irodáját és lakását Gyulára (Vármegyeház-utca 120. sz. a.) tette át.

Fekete, fehér és színes selyem-szövetek 60-kr-tól 15-frt és kr-ig méterenként, sima és mintázott, (mintegy 240 különbség, 2000 kft. szín- és mintában) küld öltözék- vagy darab-száma, portó- és vámmentesen Heineberg G. gyári raktárra (cs és kir udvari szállító) Zürichben. Minták forduló postával küldetnek. Levelekre 10 krajczáros levélbélyeg ragasztandó.

Irodalom.

Dr. Roden Ernő szerkesztésében megjelent a »Magyar Szén-Ujság» című szaklap első 2 példánya. Előfizetési ára egész évre 6 frt s megjelenik minden hó 1-én 10-én és 20-án. Ezen kiváló gondtal és szakértelemmel szerkesztett s valóban hézagpótló szaklapot melegen ajánljuk a magyar szén- és fakeskedők, valamint a szén-iparral foglalkozó olvasóközönségünk pártoló figyelmébe.

CSARNOK.

Gyászban.

Sully Prudhomme.

Olykor, ha nyílt homlokára

A gyász sötét felhőt von:

Némán nézem, a bánat is

Szép a tiszta homlokon.

Ugy vont a gyász, miként óz

A sivatag vándorát;

Ezer hóditó mosolyánál

Nékem, egy könyv is drágább.

Óh! mily szép a női arcz, ha

Égő könnyek öntözik,

Esdő ajk & imára zárt ház:

Sívem lebilincselik.

Boldog kinék sírba-szálltat

Szép anyuát, megkönyezed,

De szépszörta boldogabb, ki

Felcsókolja kő nyedtet.

— Francziából —

KyLó.

V . . . hoz.

(Költemény — prózában.)

Szeretlek — végtelen, igaz szerelemmel.

Mikor először megláttalak, szépséged még egészen hidegen hagyott. Többi udvarlósiddal és tisztelőiddal én is eldicsértem koromfekete hajadat, mely szeszélyes frou-froukban ömlik homlokodra, csodálattal tekintettem mély tűzű szemeidbe, melyeket oly remekül árnyékolnak bársony szempilláid; szemem, mintha odatapadt volna hófehér nyakadra, hogy alig tudtam elnézni tőle, megbámultam rózsaszínű arcodat, rózsás fülecskéidet, elragadtatással néztem utánad, hogy még egyszer lássam gyönyörű termeted — bámultalak, csodáltalak, mint a női szépség tökélyét, punctum, semmi több.

Bámultalak — most imádlak! Vakmerőség volt tőlem játszani a tűzzel, elmenni hozzátok oly gyakran, hogy járó bolondjává legyek a kis laknak, melynek díszé vagy, melyet fényesebbé tettél, mintha szinarany-nyal volna kiverve minden szeglete, mintha tüzes fénnel ragyogna, melybe, mióta Te haza jöttél, beköltözött a szépség, Éden és Boldogság.

Bujjatos el, ti úgynevezett »szépségek»,

kik ajkaitokat összecsuorítottátok kiállhatatlan, bántó affectatióval, himbáljátok alakotokat, mikor az utcán mentek úgy, mintha nem is a tietek volna, szemekkel egész némajátékokat adtok elő, — bujjatosok el! Juno nem kérkedik, hogy termete kifogástalan, Venus nem filogatta bajait, mikor kikelt a tengerből meghódítani a világot.

Menjetelek el hozzá és nézzétek őt; nem lesztek irigyek arra, aki szebb, mint vagytok összevéve mindnyújan; hiszen ha összeszednék belőletek mindazt, ami igazán szép, aztán természetfölötti hatalom e kincsekből élőlényt tudna alkotni: akkor is szét kellene foszlania mellette, mint a fellegeknek, mikor közibök lövel a nap égető sugaraival.

El tudnám nézni világ végéig, mikor öntudatlanul, hogy szépsége határtalan, bája végtelen, felveli szeméit és reám tekint; el tudnám hallgatni világ végéig, amikor beszél, megnyílnak piézsi piros ajkai és ragyogóan villog fehér fogsora.

Boldog vagyok, ha látlak; boldogtalan, ha nem. Mint a napraforgó, mely fejét szolgálai meghunyászkodással mindig arra fordítja, ahonnan érzi és látja a napsugarát: úgy vagyok én is. Te vagy az én napom, én szolgád vagyok; a ház, melyben lakol, templomom, szemeid imádságos könyvem, egy csók ajkaidról — életemnek egyetlen reménye.

Te vagy boldogságom üdvöm, te vagy az Isten!

Volnék bár festő, hogy lefesthetnélek, volnék költő, hogy ihletem egész melegével tudnék írni rólad, volnék szobrász, hogy elmondhatnám: »nekem megadatott köbe vérsni egy Istennőt!»

Emlékszel-e, mikor együtt sétáltunk? Te nézted a csillagos eget, én léged; mikor csillag hullott, mindég figyelmeztettél: »nini, megint egy!» — én azt gondoltam: kettő a földre szökött, hogy szeméiddé legyenek. Te azt mondtad: »milyen szép este!» — én azt gondoltam: megfosztotta Isten a természetet minden való ékességétől, mikor megalkotott, hogy téged díszítsenek! Te azt mondtad: »milyen szépen ragyog az esti csillag!» Én felnéztem és sötétnek találtam. Ki állna fényesen, mikor a nap a riválisa?

Ugy-e azt hiszed, hogy én nagyon unalmas ember vagyok? hiszen alig szólok hozzád, amit beszéllek, ez is olyan közönséges, unalmas valami, amit meghallgatni sem érdemes. Ugy-e nem vagyok oly kedves, mint a többiek, kiknek összes törekvésök, hogy téged mulattassanak és megkacagtassanak. És mégis! Azok eltávoznak és azzal vége, nem látjátok egymást! Én látlak akkor is, mikor nem vagy jelen, hallom hangodat, mikor tőlem messze vagy, előttem állsz — folyton, szünetlenül.

Most is olyan szép este van, mint akkor volt: az égen most is milliárd csillag ragyog, a hold most is olyan méla, a természet most is olyan csendes, az esti csillag most is úgy ragyog, csillagok most is hullanak. Leteszem a tollat és szólok hozzád, mintha előttem volnál »Szólok:» nem-sokára eltávozom, én is, te is. Nem látjuk egymást hosszú, hosszú időnkig. Fogsz-e reám emlékezni? — És hallom, mintha mondanád: »Örökké, örökké!»

Neu Sándor.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1891. június 1-től kezdve.

5901.*) sz. 5911. v. 5913. v.	
Szarvas	indul: 9:34 d. e. 10:50 d. e. 1:46 d. u.
Mező-Túr	érk: 10:20 „ 11:40 „ 2:32 „
5902*) sz. 5912. v. 5914. v.	
Mező-Túr	indul: 5:10 d. u. 12:36 d. u. 3:20 d. u.
Szarvas	érk: 5:56 „ 1:22 „ 4:06 „
*) Egyelőre nem közlekedik.	
401. gy. 403. sz. 405. sz. 421. v.	
Arad	ind: 8:24 d e 11:18 d e 9:05 este —
Csaba	érk: 9:24 „ 12:50 „ 10:50 —
„	ind: 9:29 „ 1:15 d u 11:05 éj. —
Mező-Túr	érk: 10:33 „ 2:42 „ 12:49 „ —
„	ind: 10:34 „ 2:50 „ 12:53 „ 7:09 reg
Szolnok	érk: 11:19 „ 3:56 „ 2:06 „ 9:06 d e.
„	ind: 11:27 „ 4:15 „ 2:21 „ —
Budapest	érk: 1:25 „ 7:20 est. 5:50 reg —
402. gy. 404. sz. 406. sz. 422. v.	
Budapest	ind: 1:50 d u 8:15 d e 9:50 este —
Szolnok	érk: 3:48 „ 11:04 „ 12:53 éj —
„	ind: 3:57 „ 11:14 „ 1:05 „ 5:40 d u
Mező-Túr	érk: 4:42 „ 12:17 d u 2:06 „ 7:46 est
„	ind: 4:43 „ 12:24 „ 2:09 „ —
Csaba	érk: 5:46 „ 1:48 „ 3:33 „ —
„	ind: 5:52 „ 2:13 „ 3:53 „ —
Arad	érk: 6:52 este 3:45 „ 5:24 reg —

Felölös szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

VARGA JÓZSEF.

591 szám.
1889. véhg.

Arverési hirdetmény

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szarvasi kir. járásbíróság 1889. évi 2307. számú végzése következtében Dr. Haviár Gyula ügyvéd által képviselt Pintér Pál, javára ifj. Majeresik Sámuel és neje Kása Julianna ellen 400 frt s jár. erejéig foganatosított biztosítási végrehajtás útján lefoglalt és 728 frt 30 krra becsült butorok, lovak és egyéb álló ingóságok nyilvános árveresen eladatnak.

Mely árverésnek a szarvasi kir. járásbíróság 3807/889. számú végzése folytán 400 frt tőkekövetelés, ennek 1889. évi mártius hó 1-ső napjától járó 6% kamatai és

eddig összesen 58 frt 50 krrban bíróság már megállapított költségek erejéig Szarvason alp. lakásánál leendő eszközzésére 1891. évi Augusztus hó 28-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hiyátnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. 8-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Szarvason 1891. évi augusztus hó 13. napján.

Terray László,
kir. járásbíróági végrehajtó.

Ház-eladás.

Alulírottak a Beliczey-úton 482, — és a kórház(sas)-utcában 1322. sorszám alatt fekvő háza örökáron eladó, vagy bérbe kiadó.

Mázor József.

3—3

Tanulófelvétel.

Négy gymnasiumi osztályt végzett, jó családból való fiu

TANULÓNAK FELVÉTELIK

Besenczky Kálmán divatüzletében Szarvason. 4—3

Barány Miklós

vas- és festékkereskedésében

SZARVASON

egy jó családból való fiu, a ki két-három gymnasiumi osztályt végzett, 13—14 éves, tanulól felvétetik.

3—3

891. szám.
1891. tkv.

Arverési hirdetményi kivonat.

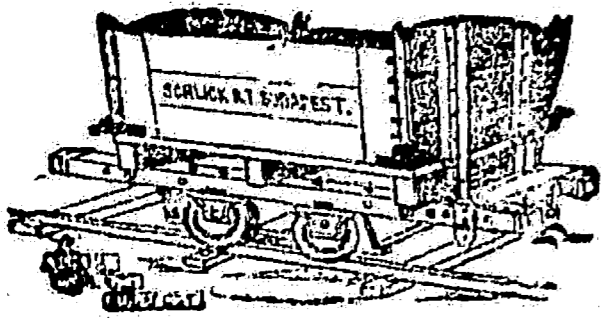
A szarvasi kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szarvasi takarékpénztár végrehajthatónak Oroszki György és János végrehajtást szenvedő elleni 60 és 190 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a b. gyulai kir. törvényszék (a szarvasi kir. járásbíróság) területén levő, Szarvas határában fekvő, a szarvasi 826. sz. tjkönyvben foglalt ifj. Oroszki György nevéen álló A-3 rsz. alatt 1302/a. hrsz. 217¹/₂ négyszög öl beltelkes házra 400 frtban a szarvasi 2844. sz. tjkvben foglalt ifj. Oroszki György nevéen álló B. 2219. rsz. a. 4⁹²⁰/₁₆₀₀ hold legelőföldre 1453 frtban s ugyanazon tjkvben B. 2294. rsz. a. Oroszki János nevéen álló 3⁷⁷⁶/₁₆₀₀ hold legelőföldre 625 frtban s így összesen az árverést 2478 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és pedig a C. 4. illetve 401. rsz. alatt idősb Oroszki György javára bekebelezett szolgalmjog érintetlenhagyása mellett, — és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi augusztus hó 28-ik napján délelőtt 10 órakor Szarvason a község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsúrának 10%-át, — vagyis 247 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-jén 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt és óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság.

Kelt Szarvason 1891-ik évi július hó 22-ik napján.

Kontur József,
kir. jbró.

**SZALLITHATÓ
MEZEI
VASUTAKAT**

gazdasági, erdőeseti és ipari célokra legjobb
kivitelben jutányos áron továbbá:

SCHLICK-féle MÉLYÍTŐ-

egyetemes acél---ekéket

(SACK-rendszer)

jelentékenyen leszállított árok mellett szállít a

SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár részvény-
TÁRSASÁG

10—4

BUDAPESTEN.

SZEBERÉNYI JÓZSEF

ÜGYVÉDI IRODÁJA

GYULÁN,

Vármegyeház utca 120. sz.

Egy jó házból való
13—14 éves fiu

tanonczul

azonnal felvétetik.

LAUDISZ GYÖRGY

pokróc és tarisznyakészítőnél

T. cz.

Midőn jelen felhívásomat a n. é. közönség figyelmébe van szerencsém ajánlani, nem mulaszthatom el ama körülményre figyelmét felhívni, hogy zongoragyárom úgyszólván hazánkban az egyedüli, mely a magas kormány által is támogatatik, de hogy minél nagyobb tevékenységet fejthessek ki a termelés terén, tisztelettel kérem becses megrendelésével támogatni.

Zongorám előnye az egyenletes csengő hang minden hangfekvésben, finom egyenletes és könnyű játéku billentyűzet. A lehető legjobb hangtartósság, mivel minden zongorámban általam készített öntött vas-keret van alkalmazva, mely a hangoló-tökére is átmegey.

Tisztelettel

LÉDECZY SÁNDOR.

Alábbiakban van szerencsém a t. közönség tájékoztatása czéljából kivonatot közölni képes árjegyzékemből, melyet ingyen és bérmentve küldök meg azoknak, kik ez iránt hozzám fordulnak.

<p>1. sz. Rövid (Stutz) szárny zongora, széles vas lemezzel, egyenesen hurozva, 7 oktávás, elefántsont-billentyűzettel, közönséges gépezettel.</p> <p>Diófából — — — — — 400 frt
Fekete fából — — — — — 430 »</p>	4. sz. Pianinó, keresztbe hurozott, 7 oktávás, finom elefántsont-billentyűzettel, egész öntött vaskeretben. Diófából — — — — — 450 frt — Feketefából, faragással — 500 frt.
<p>2. sz. Rendkívül rövid (Mignonstutz), kereszthurozattal, egész vaskeretben, 7 oktávás, finom elefántsont-billentyűzettel.</p> <p>Diófából — — — — — 420 frt
Fekete fából — — — — — 450 »</p>	5. sz. Rendkívül rövid (Mignonstutz), angol gépezettel, egész öntött vaskeretben, 7 oktávás, finom elefántsont billentyűzettel, keresztbehurozott, a hurok ágráfokba foglalva, a hangszegek vaslemezbe erősítve, hangtartóssága kiszámíthatatlan. Diófából — 550 frt — Feketefából — 600 frt
<p>3. sz. Rövid szárny-zongora, kereszthurozattal, egész vaskeretben, 7 oktávás, finom elefántsont-billentyűzettel.</p> <p>Diófából — — — — — 450 frt
Fekete fából — — — — — 480 »</p>	<p>6. sz. Hungverseny zongora, 7 oktávás, egész vas keretben, angol gépezettel, keresztbe hurozva, hangoló-töke vasban, hurok ágráfokon mennek át, hangtartóssága kiszámíthatatlan.</p> <p>Nyers diófából, XIV. Lajos korabeli díszítéssel 1000 frt
Fekete fából, faragással — — — — — 800 »
Diófából, fényezve — — — — — 750 »</p>

☛ Csomagolás és vasutra szállítás 12 frt. ☛

